చందా నొసగినవారి వివరము.

5-0-0 మ. రా. శ్రీ. పరిటాల వెంకటేశ్వరరావు దారోగా
5-0-0 ,, అంబడిపూడి రామకృష్ణశాస్త్రిగారు
5-0-0 ,, మాటూరు రామకిషన్ రావుగారు
5-0-0 ,, మాటూరు నారాయణరావుగారు
5-0-0 ,, కపిలవాయి రామయ్యగారు
1-0-0 ,, తుర్కా రామరావుపంతులుగారు
2-0-0 ,, బుద్ధిరాజు కృష్ణమూర్తిగారు
2-0-0 ,, అబుదుల్ రహిమాన్ ఇబ్రాహింసాహెబుగారు
2-0-0 ఠాకురు చంద్రభాన్ శింగుగారు
3-0-0 మ. రా. శ్రీ. పుట్టా వెంకటప్పయ్యగారు
2-0-0 ,, మహమ్మదు గాలబుసాహెబుగారు
1-0-0 ,, హసన్ మహమ్మదుసాహెబుగారు
1-0-0 ,, పల్లె నర్సయ్యగారు
1-0-0 ,, షేఖు మీరాన్ సాహెబుగారు
1-0-0 ,, పువ్వుల వెంకటనారాయణగారు
1-0-0 ,, గం॥ దేవవజిసం రమణమ్మగారు
2-0-0 ,, మ. రా. శ్రీ. మాటూరులక్ష్మీనర్సింహారావుగారు
1-0-0 ,, మాటూరు సుబ్బారావుగారు
1-0-0 ,, దూపకుంట్ల శ్రీరామమూర్తిగారు

జానకీనాయకశతకము

మాటూరు వేం[illegible] రచితము.

బెజవాడ

వాణీముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రితము.

1932.

శ్రీరస్తు

జానకీ నాయక శతకము

శా. శ్రీరామా రవివంశజా రఘుపతీ సీతేశ శ్రీరాఘవా।
తారేశాయుతసార చారువదనా దాక్షిణ్యరత్నాకరా।
మారీచాదిసమస్తదైత్యహరణా మార్తాండకోటిప్రభా।
మారారి ప్రముఖామరాళినుత రామా జానకీనాయకా.

శా. రామా! రామ ! కృపాసముద్ర! రఘువీరా! ధారుణీవ
ల్లభా । సోమాబ్జప్రియకోటితేజ! రవివంశోద్ధార! శ్రీరా
ఘవా । శ్రీమాటూరిపురీశ! కృష్ణ! కమలాచిత్తాబ్జభృం
గంబయి । మ్మా మా కోరిక లన్నియున్నిపుడు రామా!
జానకీనాయకా. ౨

మ. నినువర్ణింపఁగ నెంతవాఁడ మదిలో నీపాదపద్మంబులే ।
ననిశంబున్నతభక్తితోఁ దలఁతు నాయందుంగృపం జూప
వే। నిను వర్ణింపగ శక్తిహీనుడను నా నేర్పేర్పడన్ బ
ద్యముల్ । మనసొప్పన్ రచియించి నీ కిడుదు రామా
జానకీనాయకా. ౩

మ. చదువుల్మిక్కిలినేర్వలేదు జపముల్సల్పంగనేనేర నీ ।
పదపద్మంబులునమ్మినాఁడ మదిలో పాపఘ్న సర్వేశ నా।
రదమౌనిస్తుత రామ భూరమణ రారా యంచుఁ గీర్తిం
తు స । మ్మదముంబొందుచు నన్నుగావు మిఁక రామా
జానకీనాయకా. ౪

మ. కరినింబ్రోచినభంగి నింద్రతనయుఁ గన్గొన్నచందంబు
నన్ । మఱియాద్రౌపదిగాచురీతి ధ్రువు సన్మానించుభా
వంబునన్ । గుఱిగా భీష్మునిజూచుపోలిక ననుం గూడం
గృపంజూడవే। మరియాదల్పనకుండభక్తునెడ రామా జా
నకీనాయకా. ౫

మ. సిరులన్ నమ్మఁగలేదు, భూమిపతులన్ సేవింపబోలేదు
ని । న్నెఱుఁగన్ నేరని దుష్టమానవులతో నింపెంతగావ
చ్చినన్ । మురియన్ లేదు, సమస్తభంగులను నిన్నున్
నమ్మి నీనామసం । స్మరణన్ జేసెద గావవే దయను
రామా జానకీనాయకా. ౬

మ. మదిలో నిన్నుదలంచియున్ శరణనన్ మన్నించుచం
దంబులున్ ! విదితంబై బహుశాస్త్రముల్దెలుపఁగా వే
మాఱునిన్వేఁడినన్ । సదయత్వంబున బ్రోవవేమియుఁక
దోసం బెంతయుం జేసినన్ । మదిలో నీవనినమ్మియుం
టిఁగద రామా జానకీనాయకా. ౭

మ. కరుణన్ గావవదేమి భక్తునియెడన్ కౌటిల్యమింతేటికిన్ ।
శరణన్నంతనె శత్రుసోదరున కాచంద్రార్కమానట్టి
యా । వర మేలాగున నిచ్చితో, కపటక్రవ్యాదేశునె
ట్లోమితో । మఱపుల్ నాయెడగల్గెనా యిపుడు రామా
జానకీనాయకా. ౮

శా. నినునేఁగొల్చెదనంటి నీచరణముల్ నేనమ్మినానంటి నా
విన యోక్తుల్వినుమంటి దోసముల నుర్విన్ మాపుమంటిన్
వరం । బనిశంబీమనియంటి, నిన్ విడచి దేవా యన్యునే

వింప నా । మనముం బాయక నిల్వుమంటిఁగద రామా
జానకీనాయకా.

మ. మఱువంబోకు పరాకుగాకు పరమిమ్మా నాకు నే దైవ
మున్ । సరిగా రెన్నఁగ నీకు, నీగుణకథల్ సల్పంగఁ బోబోకు
నా । మొఱ నాలించుటగొప్ప నీకు, నది యే మోయంటి
వానాఁడు నీ। మరియాదల్పనకుండ నుండుఁగద రామా
జానకీనాయకా. ౧౦

మ. మిము నేనమ్మినవాఁడ నాయెడను స్వామీ మున్ను ప్ర
హ్లాదునిన్ । విమలాత్ముండగు నవ్విభీషణుని దేవేంద్రా
త్మజున్ ద్రౌపదిన్ । ప్రమదంబిచ్చుచుఁ బ్రోచినట్లు నను
సంభావింపు కారుణ్యతన్ । మమకారంబులు వాసి గొ
ల్చెదను రామా జానకీనాయకా. ౧౧

మ. అహిశయ్యం బవళించుచున్ గరుడవాహారూఢిచే నొప్పు
చున్ । దహనజ్వాలలమించు చక్రమర చేతన్ బట్టి దై
త్యేశులన్ । బహుభంగిన్, దునుమాడి సర్వజగముల్
బాలింతువే వేళ నీ । మహిమంబు ల్గొనియాడ నావశమె
రామా జానకీనాయకా. ౧౨

—* దశావతారములు. *—

మ. నిగమంబుల్గొనిపోవు సోమకునితో నీవంబుధిన్ జొచ్చి స
త్వగతిన్ వానివధించి వేదచయముల్ వాణీశు కిప్పింప
వే । పగసాధించి, మహాత్మ యచ్యుత పరబ్రహ్మంబవై
నట్టి నీ । దగు మీనాకృతి కేను, మ్రొక్కెదను రామా
జానకీనాయకా. ౧౩

శా. దేవానీకము రాక్షసు ల్బలిమిచే ధీరాత్ములై మంధర
గ్రావంబు, న్బెకలించి పాలకడలిన్ గవ్వంబుగాఁద్రచ్చి
నన్ । భావంబుల్బెడి లోకముల్ భయపడన్ బాలింకి
కూర్మంబవై । మావక్షస్థలి నిల్పవే గరిమ రామా
జానకీనాయకా. ౧౪

మ. కనకాక్షుండు వరప్రభావపటిమన్ గర్వాంధుడై భూమి
తాఁ । గొని, వారాశినిడాగియున్నయపుడున్, క్రోడ
స్వరూపంబునన్ । దనుజాధీశునిద్రుంచి యెప్పటిగతిన్
ధాత్రిన్ దగన్ నిల్పవే । మనుజాహారకులాటవీదహన
రామా జానకీనాయకా. ౧౫

శా. నరసింహాకృతి నుక్కుకంబమునజన్మంబాచు నత్యు
గ్రతన్ । కరయుగ్మంబునఁబట్టి హేమకశిపున్ ఖండించి
శాంతుండవై । హరబ్రహ్మాదులు మౌనిబృందములునిన్నా
త్మన్ బ్రశంసింపఁగా । మఱి ప్రహ్లాదుని గాచి తీవెకద
రామా జానకీనాయకా. ౧౬

మ. మరుగుజ్జుండవునై వటుండవగుచున్ మాధుర్యవాక్యం
బులం । దరికిన్ మెప్పువహింపఁ బల్కుచు బలిన్ దా
నంబు మూఁడడ్గులున్ । బరగన్వేఁడి గ్రహించిభూమి నభ
ముల్ పాదద్వయింగప్పి క్ర । మ్మర పాదంబున దైత్యు
ద్రొక్కితివి రామా జానకీనాయకా. ౧౭

మ జనకున్ జంపిన కోపవహ్ని దనరన్ శశ్వత్కుఠారంబుచే
జనలోకేశుల నిర్వదొక్కతడవల్ సంధించి వేవేగమే
యనిలో రూపులు మాపి కశ్యపునకున్ క్ష్మాదానమున్

జేయవే । మనసోత్సాహముతోడ నిందలఁతు రామా
జానకీనాయకా. ౧౮

మ. మొదటం దాటకిఁ ద్రుంచి మౌనిసవనంబుం గాచి గౌరీశు
వి । ల్లదియంతన్ దునుమాడి భూసుతవివాహంబాచు
బిత్రాజ్ఞచే । ముదమొప్ప న్వనభూమి కేగి జగముల్మోదింప
గా రావణున్ । మదిలో భీతిలఁ గూల్చవే ధరణి రామా
జానకీనాయకా. ౧౯

మ. బలరామాఖ్యుఁడవై హలాయుధమునం బల్మాఱుదైత్యే
శులం । దలలన్ ద్రుంచి ప్రతాపమొప్పఖలులందండించి
శిష్టావనం । బిలఁ బ్రఖ్యాతిగసల్పి ధర్మములు పెంపే
ర్పాఱుగానిల్పి ని । ర్మలకీర్తిన్ విలసిల్లితీవెకద రామా
జానకీనాయకా. ౨౦

మ. పురముల్మూఁడుజయింపఁగాఁ దలఁచియున్ బుద్ధుండవై
నేర్పుతోఁ । బురకాంతల్ వ్రతభంగమౌనటుల సంబోధింప
గౌరీశుడున్ । శరవహ్నిం దహియింపఁ డాపురములన్
సర్వాత్మనీమాయ నీ । మఱుఁగెవ్వండెఱుఁగంగ శక్తుఁడగు
రామా జానకీనాయకా. ౨౧

మ. కలవేళన్ నృపులందఱుంగుమతులై గర్వాంధులై తుచ్ఛు
లై । ఖలులై ధర్మవిహీనులై పరగుచున్ గాటిల్యతన్
బూనఁగాఁ । గలికాఖ్యన్ జనియించి వారి నపుడున్
ఖండించి సద్ధర్మముల్ । మలినంబు ల్విడఁగొట్టి నిల్పెదవు
రామా జానకీనాయకా. ౨౨

శా. శ్రీసీతాపతి రాఘవేంద్ర కరుణాసింధుండ సత్యవ్రతా
నీసాటెవ్వరులేరటంచు మదిలో నిక్కంబుగా నమ్మితిన్

నేసేవించెద నీపదాబ్జయుగళిఁ వేమారునెల్లప్పుడుఁ। మా
సామీ నన్నుఁ బ్రోవ నీకెతగు రామా జానకీనాయకా. ౨౩

శా. నేనీదాసుడనంటి నాకు వరముల్ నీవిమ్మటంటింజుమీ
మీనామంబుతలంతునంటి దయతో మేలీయవేయంటి నీ
న్నే నాబుద్ధిని నమ్మియుంటి కృపతోఁ నీకన్నతేరంటి
యో । మానాథా నను నేలుమంటిగద రామా జానకీ
నాయకా. ౨౪

మ. కరుణాసింధుడవంచు నిన్ను నది నిక్కంబంచు నేనమ్మి
నీ । చరణంబుల్మదిజేర్చి వేడితిని లేశంబైన దాక్షిణ్య
ముఁ । బారయఁ జేయ వికేమిచేయవలయుఁ పుణ్యా
త్మ నేనెవ్వానిన్। మరువ న్నీపదపద్మము ల్మదిని రామా
జానకీనాయకా. ౨౫

శా. మిమ్మే నెన్నంగవశంబె ధాతకయినఁ మీపాదపద్మంబు
లన్ । నెమ్మింబుట్టియు లోకపావనియనఁ నీపుత్రి గంగా
నదిఁ । సమ్మోదంబున దా తరింప హరుడుఁ చక్కం
దలం దాల్చడే । మమ్మున్ఁ బ్రోవగ నీవ యింకెవరు
రామా జానకీనాయకా. ౨౬

ఉ. శితికంఠుండు సహస్రనామములలో శ్రీరామనామంబు ను
న్నతభక్తిఁ జపియించువారికి మహానందంబు శోభిల్లు స
ద్గతికిఁ మూలమటంచు గౌరికిని మంత్రం బంతయుంజెప్పె
నా । మతి నీమంత్రరహస్యముఁ దలతు రామా జానకీ
నాయకా. ౨౭

శా. రారా రాఘవ రామచంద్ర కరుణఁ రంజిల్ల నన్నేలరా
రారా జానకిప్రాణనాథ రఘువీరా నీవె నాదిక్కురా

రారా నీదయ కేనుపాత్రుడ ననురా రావయ్య నన్నోవగా ।
మారాకార సహస్రశీర్షకృప రామా జానకీనాయకా.

మ. హరబ్రహ్మాదులు మౌనిబృందములు నిన్నాత్మన్నిరూపిం
పలే। కెరుగంజాలక చిత్ప్రకాశుడవు లోకేశుండవంచున్
నమ । స్కరణంబుల్దగ జేసి కాంచిరిగదా సర్వంబు నీవం
చు ని । న్మది నేభంగిని గానగా వశమె రామా జానకీ
నాయకా. ౨౯

శా॥ గౌరీనాయక చాపఖండన త్రిలోకారాధ్య దైత్యాంత
కా। పారావార విహారశత్రుభయదా పాపఘ్న భక్తప్రియా
వీరాగ్రేసర రాఘువేశ హరి గోవిందా నను న్గావవే ।
మారెన్నంగను లేరు నీసమము రామా జానకీనాయకా.

మ. బలగర్వాంధుని దానశీలుని బలిన్ బంధింపవే పొట్టివై
బలిమిన్ జంపవె రాజులన్ పరశుచే పారుండవై యుగ్ర
తన్ । ఖలుఁడౌ రావణుఁద్రుంపవే, యవనిజాకాంతుడవై
దేవ ని । ర్మలకీర్తుల్ప్రభవింపజేసితివి రామా జానకీ నా
యకా. ౩౦

మ. నరమాంసాశనసంఘముల్దివిజులన్ దండించి దుష్టాత్ము
లై । పరగన్ వారిని బల్మిచే దునుముచున్ పద్మా
దేవావళిం । గరుణం బ్రోచితివీవెకావె సుగుణా క
ణ్వావారాసి నీ। మరుగుంజొచ్చినవారి కేకొదువ రామా
జానకీనాయకా. ౩౧

శా, ఏనీదాసుడ నీవునాదొరవు యింకెవ్వారినింగొల్తుని।
న్నేనాయాత్మ దలంచువాడ నిక నా నేరంబులెన్నేనియున్

గానఁ వచ్చినగావగాదగురమాకాంతా! భవత్సేవనేమా
నన్గష్టములెన్నివచ్చినను రామా జానకీనాయకా. ౬౩

మ. స్థిరబుద్ధిఁ నినునాశ్రయించి యెపుడుఁ జిద్రూపసర్వేశ
యీ। శ్వర నారాయణ యిందిరారమణ దేవాభక్త
సంరక్షణా । పరమాత్మా మునికోటిపూజిత పరబ్రహ్మం
బవంచుఁ మదిఁ। స్మరణల్ సల్పెదయిమ్ముసద్గతిని రామా
జానకీనాయకా. ౬౪

శా. శ్రీరామా రఘురామరామయని నేసేవింతునీపాదముల్
నీరూపెన్నగజాల గాన దయతో నీవేప్రసన్నుండవై ।
రారాయేమిభయంబురా యనుచు ధారాళంబుగా బల్కు
వేమారుంజెప్పకనిన్నుఁ జేరెదను రామాజానకీనాయకా॥

మ. పదునాల్గా భువనంబులుఁ సుఖరతిం బాటిల్లనీబొజ్జలో
మెదలఁ నీవుధరించికాచెదవు స్వామీ నీకు దాసుండనీ ।
బదులేలేరని భర్తవీవె యనుచుం భక్తిఁ మృదంగధ్వనిఁ
మదమాతంగమునెక్కిసాటెదను రామా జానకీనాయకా.

మ. గురువుల్ శిష్యులఁ గానవచ్చి స్వపదాంగుష్టంబులుఁ
గన్నులుం । బొరయంగ్రమొక్కమనంగవచ్చు శిరముల్
బూజించి మాకానుకల్ । దలచిమ్మంచనవచ్చుగాని మరి
యాత్మఁ నిన్ను నీమాయ నీ । మరుగు ల్గానగలేరు
పండితులు రామా జానకీనాయకా. ౬౭

మ. సతతంబుఁ ఘనవిద్యలుఁ జదువుచుఁ శాస్త్రంబులుం
జూచుచుఁ। ప్రతిపాదించుచు తత్వమార్గరచనల్ భాషించి
బ్రహ్మంబుగాం । చితిమంచుఁ రుచిపుట్టగా సభలలో

చెప్పంగనేకానిదా। మతినిర్జించిన సౌఖ్యములున్న నరు రామా
జానకీనాయకా. ౩౮

మ. పరమంబైన భవత్కథానుతుల సద్భావంబు పద్యంబు
లన్ । దరుచై తప్పులునున్న పుణ్య మరచేతంగాంతు
రెట్లన్న నన్ । మరయంచున్ దపమాచరింపు యెరుకన్
మన్నించి మేలియ్యవా । మరువన్ బోకుము యిట్టిచంద
ములు రామా జానకీనాయకా. ౩౯

మ. శ్రీకంఠుం డరచేతిపున్ గ్రవిడిచెన్ శ్రీదేవిభిక్షంబిడన్
శ్రీకంఠుండుమహేశ్వరాఖ్యదనరెన్ సేవించి నీదాసుడై
శ్రీకంఠుండు దహించె యా త్రిపురముల్ శీఘ్రంబు నీ
ప్రాపునన్ । మాకింకేమిభయంబు నిన్గొలువ రామా
జానకీనాయకా. ౪౦

మ. ఘనతన్ జెందిరి నీదునామపఠనన్ గౌరీశ వాణీశులున్।
మునులున్ తారకనామజప్యమున నిన్నున్ నీపదాబ్జంబు
లున్ । గనియుత్కృష్టమహాత్ములైరి నిను వేడ్కన్ గొల్చి
నన్ పావము । ల్మనునే పోవునుకాక భస్మమయి రామా
జానకీనాయకా. ౪౧

మ. కదలన్ బోకను వేయునోళ్ళ నహిలోకస్వామి మిమ్మె
ర్పడన్ । తుదిముట్టన్ నుతియింపలేక నిగిడెన్ దోషశ
నిన్నింక నా । మదిసంస్తుత్యముచేయగావశమె నే ః
దుండ నజ్ఞానుడన్ । మదినేనొక్కటిగంటి మీ శరః
రామా జానకీనాయకా. ౪౨

మ. పగనైనన్ వగనైన ప్రాణభయ మాపాదింపగానైన నీ
దగునామంబు దలంచువారికి యధార్థంబైన పుణ్యంబు

లుం । నిగమస్తుత్య లభించు నన్న పలుకుల్ నిక్కంబదె
ట్లన్న న । మ్మగఘుంటాశ్రవప్రబ్రోచినట్లరయ రామా జా
నకీనాయకా. ౪౩

మ. జయరామా హరి వాసుదేవ గజరాట్సంత్రాసవి
చ్ఛేదనా । నియతాత్మా యహిశాయి కృష్ణ వరదా ని
త్యుండ లోకేశ శ్రీ । దయితాచిత్తసరోజభృంగమధుదై
త్యంధ్వంసన సర్వేశ్వరా। మయపుత్రీధవకంఠనిర్దళన రామా
జానకీనాయకా. ౪౪

మ. చనునే నామొరయాలకించక వృథాజాడ్యంబునుం జేయ
గా। వినుమీభక్తులతోటివాఁడ నగుదుఁ వేరున్నదే నా
యెడఁ । అనఘా నన్నుతరింపజేయు మిక నీ కాత్మం
డ దాసుండనై । మనుచున్ నిన్ను స్మరించుచుండెదను
రామా జానకీనాయకా. ౪౫

శా. స్వామీ నీవు పరాకుగాక వినుమీ స్వాంతంబురంజిల్ల
గా । నామాటల్ భవదీయదాసుడనుగానఁ బ్రేమచే
దేవ దే। నా మానాయక నిన్నెనమ్మితిని నీవాడఁ ననుం
గాచి యి । మ్మామోక్షంబు మదీయవాంఛయిదె
రామా. ౪౬

ఉ. మదిలో నిన్నుదలంచి వేఁడుకొని యేమంటిం దయాసా
గరా । విదురుండాడినభంగి నేనడిగితిఁ వేడ్కఁ వరం
బిచ్చుటల్ । యిదినీకుఁ సహజంబ కాదె దయతో యి
ష్టంబులఁ దీర్చి నా । మదికిఁ సంతసమంద జేయగదె
రామా జానకీనాయకా. ౪౭

జానకీనాయక శతకము.

మ. కరినీ కేమిడియుండెనాడు చెపుమా ఘంటాశ్రవుండేమ
నెన్ । శరతల్పుండగు భీష్ముడేమియొసఁగెన్ సద్భక్తియున్
దప్పనీ । శరణుంజొచ్చినయావిభీషణుడు యేసంబంధియో
నీకు నీ।మరుగుల్ నీవలపక్షము ద్దెలిసె రామా జానకీ.

శా॥ నీరూపంబునుదలంప శక్యమగునే నీపాదపద్మంబులున్ ।
జేరన్ రాయి యహల్యయయ్యెఁబృథివిన్ నీ తేశనీ మోహ
నా । కారంబీయెడనాకుజూపగదవే కాకుత్స్థవంశోద్భవా।
మారాకారయటంచుగొల్చెదను రామా జానకీనాయకా.

శా. నీపాదాంబుజయుగ్మమున్ దలచెదన్ నీకీర్తనల్బాడెదన్
గోపాలా యదునందనా యనుచు నీకున్ మ్రొక్కెదన్
భక్తితో । నీపేరం బనిచేయుచున్ గరములన్ నిన్నింక
బూజించెదన్।మాపాలం గరుణింపవేయెపుడు రామా.౧౦

మ. జననంబై యిహలోకసౌఖ్యములచే సంతోషచిత్తుండనై
ఘనసంసారపయోధిలోమునిగి కాంక్షల్మిక్కిలై మూ
ఢతన్ ।నినునెంతైనదలంపలేని నరుడన్, నీచస్వభావుండ
నై । మనుచున్నాడను యేమిజెప్పవలె రామా జానకీ
నాయకా. ౧౧

మ. హరి గోవింద ముకుంద కృష్ణ జగధాధారాహిపర్యం
యీ । శ్వర గోపాలక చక్రహస్త కమలేశా రామ
రాయణా । మరలోకేశ జనార్దనా భవహరా మౌనీ
సంసేవితా।మరుపెంతైనను రాదు నీమహిమ రామా.

మ. వృథగాజేయకు నాదుమొఱ్ఱవిను నిన్వేడన్ పరాకా
యా । నిధివంచున్ బహునమ్మినానిపుడు నన్నిట్లేచ

న్యాయమా । విధిరుద్రామరవంద్య నీశరణు రావే నన్ను
రక్షింపవే । మధుసంహార భవత్పదాశ్రయుఁడ రామా. ౫౩

మ. బలిపాతాళముకంటఁద్రొక్కిన భవత్పాదంబు రాకుండెనో।
అలపాషాణముమీఁది పాదమిపుడున్నట్లుండెనో గాక నీ ।
విలసత్పాదము లేలఁజూపవయ నీవేదిక్కునాకంటి ను ।
మ్మలికన్ బెట్టక యిమ్ము వేవరము రామా. ౫౪

మ. నిను బ్రహ్మాదు లెఱుంగలేరనిన చో నే నెంతవాఁడన్ నినున్
గన నజ్ఞానుఁడ మూఢుఁడన్ జడుఁడ లోకస్తుత్య నీపాద
చిం । తనగల్గం గరుణింపవే దయను నీదాసుండనై యు
ర్విలో । మనుదు నిన్ను దలంచుచు న్మదిని రామా. ౫౫

మ. తెలియన్ లేరు మహాత్మ నిన్ను మునులున్ దేవేంద్ర
రుద్రాదులే, వలనన్ నీపదపద్మముల్ దలచిరో వారెంత
యో శ్రేష్ఠులై, విలసత్కాంతులనొప్పియుండిరో నన్
వీక్షించి రక్షింపు నే, మలినస్వాంతుఁడఁగాను దాసుఁడను
రామా జానకీనాయకా. ౫౬

శా. శ్రీనారాయణ రాఘవేంద్ర కరుణాసింధుండ గోపాలకా।
నీనామామృతసారమీయఁగదవే నీపాదభృత్యుఁడనై
నానాపాపచయంబు బాసెదను గానన్ మోక్షంబీయం
గదే । మానాథా శరణంచు వేడితిని రామా. ౫౭

ఉ. గురువై దేవుఁడవై సనాతనుఁడవై కోదండహస్తుండవై
కరుణానీరధివై జగన్నుతుఁడవై కౌసల్యాపుత్రుండవై
నెరి నాతల్లివి తండ్రివై బరగుచున్ నిత్యంబు నన్బ్రోవవే
మరుగుల్బెట్టకు నిన్నెనమ్మితిని రామా. ౫౮

శా. నాపాలం గృపగల్గి దొడ్డదొరవై నాతల్లివై తండ్రివై
నాపుణ్యంబులరాశివై ఘనుడవై నన్నాచుదైవంబవై। నా
పాపాపహమూర్తివై సముడవై నాపెన్నిధానంబవై
మాపాలం గరుణించి బ్రోవగదె రామా జానకీనాయకా. ౫౯

మ. ఘనసంసారపయోధి దాటుటకు మార్గం బేదియో వేగ నేఁ
గనగా జేయఁగదయ్య యింకెవరు నన్నావంగ నీవయ్య ని
న్ననయంబుం భజియింతునయ్య మరినీ కాత్మందనే నయ్య నీ
మనసుం బెట్టగదయ్య నాగతికి రామా జానకీనాయకా. ౬౦

మ. అరిషడ్వర్గములం జయించి సుఖినై యాత్మన్ నినుం గొల్చి నా
దురితంబుల్ హరియించితిం సకలదుర్దోషంబులం బాసితిం
హరి నీదాసుడనైతి నింక మది నీధ్యానంబు గావింతు క్ర
మ్మరజన్మంబుల నొందకుండగను రామా జానకీనాయకా.

మ. హరు శైలాత్మజ నాంజనేయు ధ్రువు నయ్యక్రూరు నిం
వ్యాసునిం, గరినిం భీష్ముని నారదుం బలి శుకుం ఘం
టాశ్రవుం ద్రౌపదిం, నరు బ్రహ్లాదు విభీషణుం గొలు
తునో నారాయణా యంచు వే, మరు నీనామము బాయ
కుండుదును రామా జానకీనాయకా. ౬౨

మ. గతి నీవే యని నమ్మియుంటి యిది యేగంటిం మరే చందవ
మతిహీనుండను గాన నేనెరుగ రామా నామనఃపద్మవ
దతికారుణ్యముతోడ నిల్వగదె మోహాంధ్యంబులం బాసి
మతిమంతుండను నౌచు నిన్గనుదు రామా జానకీనాయకా. ౬

మ. స్థిరతం ధ్యానము సేయు సన్మునులకుం జిత్తాబ్జభృంగంబు నా
పురుహూతాది సమస్తదేవతలకుం బూజింపముఖ్యంబు

పరగెన్ నీపదపంకజద్వితయమో పద్మాక్ష నీసాటికిన్
మరియేదైవములేదు యెంచగను రామాజానకీనాయకా.

శా. రామా నీదయ కేనుపాత్రుడను రారా వేగ సన్నావరా
నీమాయల్గన లేనురా దెలుపరా నీకేనుభక్తుండరా। కా
మాంధుండనుగానురా నిజమురా కౌటిల్యమింకేలరా
మా మీదం గృప యుంచరా శరణు రామా జానకీ
నాయకా. ౬౫

మ. జననంబందియు వృద్ధిబొంది పిదపన్ సంసారకృత్యంబు
లం। దనియంజేసితి చాలు నింక హరి నీదాసుండనై భక్తి
తో। జనలోకంబుననీదుకీర్తనసుధాసారంబునే గ్రోలెదన్
మనసుంబట్టి హరించు నాయఘము రామా జానకీ
నాయకా. ౬౬

మ. హరి నావిన్నపమొక్కటైనవినవయ్యా పూర్వకాలమ్మున
న్। గరి మొఱ్ఱెట్లు వినంగనోపితివి గంగానందనుం
డట్లు నీ। శరణుంజొచ్చిన నెట్లుబ్రోచితివి యాచందంబు
లట్లుండన। న్మదినిభ్భంగిని జూడవచ్చునయ రామా
జానకీనాయకా. ౬౭

మ. తగదా నాకభయంబునిచ్చుటకు నేదాసుండనయ్యుండ
గాం। దగునా కంసవిదారి నన్ను విడ నా తప్పేదియో
జెప్పుమా। పగలున్ రాత్రియు నిన్ను నేదలతు నాభావం
బునన్ భక్తితో। మగుడన్ నాయెడ పంతమేమిటికి
రామా జానకీనాయకా. ౬౮

మ. జపముల్ సల్పగలేదు పుణ్యనదులం జేరంగలేదు నే।
నుపవాసంబులనుండలేదు వినుమా యుష్మత్పదాంభోజ

మే । నెపుడున్ నాహృదయంబునన్ నిలిపి నిన్నేగొల్తు
దైత్యౌఘ భీ । మ పరాకేమిటికయ్య నాయెడను రామా
జానకీనాయకా. ౯౯

మ. పతినీవే గతినీవె నాదొరవునై పాలించగానీవె నన్।మతి
మంతుందగఁజేయ నీవె దయతో సన్నేలగానీవె నన్నతి
ప్రేమంబున బ్రోవ నీవెపుడు నాయాత్మ్యందవున్నీవె నా ।
మతిలోనిల్చినవాడవీవెకద రామా జానకీనాయకా. ౭౦

శా. పుట్టింపంగను వృద్ధిజేయఁగ, లయంబున్ సల్పగానీవె నీ
గుట్టున్నాయలుగాన లేరు విధియుం గూఢంబుగా క్రేపు
లన్ । బట్టించేమియొన ర్చెచక్రధర నన్బాధించు పాపంబు
లన్ । మట్టించీయగదయ్య పుణ్యములు రామా జానకీ
నాయకా. ౭౧

మ. మది నేనొక్కటిగంటి భక్తుల యెడన్ మన్నించుచందంబు నే।
నదియుంజెప్పెద నంజనీసుతుని బ్రహ్లాదుం బలిన్ వ్యా
సుఁ ద్రౌపది నక్రూరు విభీషణున్ విదురునిం బ్రఖ్యాతిగా
గావవా । మదియందున్ నను నట్టుజూడు మిక రామా జా
నకీనాయకా. ౭౨

మ. ఉడురాడ్జూటశరణ్య శేషశయనా యుత్కృష్టకీర్తిప్రభా।
విడిపోనేరవు పూర్వజన్మఫలముల్ వేధించునంచు న్భయం।
పడి నీ పాదసరోజముల్ దలచి నీభక్తుండనై తింగదా ।
మడియంజేయుము నాదుపాపములు రామా జానకీనా
యకా. ౭

మ. భ్రమలు న్నాకు మరేమిలేవు యిక నీపాదాబ్జముల్ గ
ల్వగా । భ్రమయే యొకకటిగన్నవాడ నటులన్ పాత్రుఁ

డనై యుండెదర | సమబుద్ధిని నినువేడెదన మనమునన
సంతోషినై యుందు నా | మమతల్దీర్పగనీవ యింకెవ
రు రామా జానకీనాయకా. ౭౪

మ. దిననాథాయుతకోటితేజ దివిజాదిత్యాదిసంస్తుత్యస |
న్మునిచిత్తాబ్జనివాసభక్తజనసమ్మోదాంఘ్రిపద్మద్వయా |
నినునేనెప్పుడు రామరామయనుచున నీయందుసద్భక్తితో |
మనమందుంభజియింతు గావగదె రామా జానకీనాయకా.
౭౫

మ. సిరికిన్ భర్తవునై సురాధిపులకున్ సేవింపదైవంబనై | హర
బ్రహ్మాదు లెరుంగరాని బహుమాయాత్మండవై నీవుయీ
ధరణింబుట్టుచు దుష్టులందునుముచున్ ధర్మంబులంనిల్పు
చున్ | మరియాశ్చర్యముగా నటింతువయ రామా జాన
కీనాయకా. ౭౬

శా. కంటిన్ నీపదపద్మము ల్మనములో ఖండించితిన్ పాప
ముల్ | వింటిన్ నీసుచరిత్రముల్ముదముతో వ్రేరిన్ విడం
గొట్టితిన్ | బంటన్ నిన్ను మనంబునం దలచుచుం |
భావించి మేల్గాంచుచుం | మంటి న్నీదయజెప్పగావశమె
రామా జానకీనాయకా. ౭౭

మ. వరగర్వంబున నష్టదిక్పతులనున్ వంచించి కైలాసమున్ |
గరముల్పూచియునెత్తినట్టి ప్రబలున్ గర్వాంధునిన్ రావ
ణున్ | సురసంఘంబులు మెచ్చ ద్రుంచితివి నీశౌర్యత్వమున్
బల్కగా | మరిబ్రహ్మాదులకైన జొప్పడునె రామా జా
నకీనాయకా. ౭౮

మ. అతిభక్తిన్ నిను నెంతగానుతులు నాయాత్మన్ దగన్ జే
యగా। మతినింబెట్టవు యేమియంచనవు నమ్మన్ లేవ నా
యందునన్ । గతినీవేయని యంటిగాదె యెపుడున్ గా
రుణ్యమున్ గల్గి నా। మతిలోనిల్చి కృతార్థుఁ జేయగదె
రామా జానకీనాయకా. ౭౯

శా. క్షీరాంభోధివిహార సర్వసుమనశ్చిత్తాబ్జసంచార శృం।
గారాకార సుమేరుధీరగిరిరాడ్గంభీర సద్భక్తమం। దారాం
భోధిసుతాత్మదార, పరతత్త్వాధార నీకీధరన్ । మారా
వ్వారిక నీవెకర్తవయ రామా జానకీ నాయకా. ౮౦

మ. వనజాతప్రభవామరేంద్రనుత దేవా సర్వభూతాదిరా।
ద్భవకోదండవిఖండనా! సకలపాపధ్వంస దైత్యాంతకా।
వినవే యార్తజనావనా! యనుచు నేవిజ్ఞాపనల్ సేయఁ
గా। మనసుంబెట్టక యుండుటేమిటికి రామా జానకీ
నాయకా. ౮౧

మ. ఇక నేనెట్టులనిందలంతు హరి నన్నివేమిగా జేసెదో।యొక
మార్గంబిడియుంచు జెప్పదగదే యోదేవ నీదాసుడన్ ।
అకటా నాకభయంబులిమ్ము కరుణాత్మా నీవెనాదిక్కు
యా । మకరాక్షాసురప్రాణనిర్దళన రామా జానకీ
నాయకా. ౮౨

మ. మధురంబుల్ విడి చేదుగోరుకరణిన్ మర్త్యావళుల్ ?
లై । వృథ దైవంబులగొల్చుటేమి ఫలమో వేమా
నిన్వేడగా । నధికారంబున మోక్షమిచ్చుటకు దేవా
వె దైవంబవో । మధువైరీ యికమాటలేమిటికి రామా
జానకీ నాయకా. ౮

మ. కనకగ్రావము మందిరంబు కలుము ల్గన్నమ్మ యిల్లాలు
స । ద్భవతఁ సృష్టియొనర్చువాఁడు సుతుఁడుఁ దద్దేవతల్
భృత్యులుఁ । మునులుఁ భక్తులు శూలి మిత్రుఁడనగా
ముఖ్యుండవై కర్తవై । మనసావ్వఁ ప్రభువై నటింతువ
య రామా జానకీ నాయకా. ౮౪

మ. సుధ జన్మించిన తోడనే వనితవై శోభిల్లి దైత్యే
శులుఁ । వ్యధజెందఁ సురబృందము ల్దనియ నీవావేళ
పీయూషము । త్యధికంబొప్పగబోసి రాక్షసుల గర్వా
టోపముల్ మాన్పవే। మధురంబుల్ భువి నీచరిత్రములు
రామా జానకీనాయకా. ౮౫

శా. నీరూపంబిదియంచు నెన్నదరమా నే యేరికిఁ ధాత్రిపై
వీరాగ్రేసరు డర్జునుం డతనికీవే చూపవే రూపముఁ
యేరూపంబనిరూఢిలేక మదిలో యీశా పరబ్రహ్మ
యో। మారారీనుతయంచు మ్రొక్కెదను రామా జానకీ
నాయకా. ౮౬

మ. కరిపట్టంబున కేగి కౌరవులతో కార్యానుకూలంబుగా ।
కురు రాజొద్దను ధర్మరాజుపలుకుల్ గొన్నిం దగంజెప్పి
నఁ । చెరుపుల్ జెప్పితివంచు నీయెడను దుశ్చేష్టల్దలంపఁ
సభఁ । మరినీయద్భుతరూపుజూపితివి రామా జానకీ
నాయకా. ౮౭

మ. అరయఁ పార్వతిప్రాణనాధునకుమస్తాగ్రంబునఁ రత్నమై
వరమానీశ్వరభక్తబృందమునకుఁ భాసిల్లుమోక్షాంకమై
గరిమఁ సాయకశాయికింజననియై యెగన్పించుమున్నేటికిఁ
మరిపుట్టిల్లగు నంఘ్రులం దలతు రామా జానకీనాయకా.

మ. పతినీవేయని నీదునామపఠనన్ బాటించి తత్సారముం
సతతంబున్ రుచిపుట్టజుత్తైకను నాసంకల్పము ల్దీర్చుమీ
సుతులున్మ్రొక్కిలి చేయనేర నెప్పుడున్ నోరూరమీకీర్తనల్
మతినిల్పను బఠించుచుండెదను రామా. ౪౯

మ. హరి నీపాదసరోజముల్ సతమునాయాత్మన్గనన్ జేసెదన్
నెరినాకష్టములెన్నడున్ దరుగునో నేనెట్లునిన్గాంతునో
కరుణాసింధుడ చెప్పవే దయను లోకస్తుత్య లక్ష్మీశ యే
మరకేనెప్పుడు నీకు మ్రొక్కెదను రామాజానకీనాయకా.

మ. హరి శ్రీకృష్ణ ముకుంద చక్రధరకంసారాతి వైకుంఠమం
దిర గోపాలక నందనందన రమాధిష్టానలోకేశ్వరీ
శ్వరగోవిందమురారిశౌరియనుచున్ భక్తిన్ నినుంగొల్చినీ
మరుగుంజొచ్చితినయ్య కావుమిక రామా జానకీనాయకా,

మ. ఖరునింద్రుంచి కబంధునిం దునిమి లోకద్రోహియౌ రా
వణున్। శరజాలంబులపాలుజేసి త్రిశిరున్ శాసించి దైత్యా
ళినం। దర దున్మాడియు లోకము ల్ముదమునొందం జేసి
తీవేకదా। మరుపుల్ రావు భవత్ప్రతాపములు రామా
జానకీనాయకా. ౫౨

మ. ఇక నెన్నింటికి నిన్ను నేవదల నాయిచ్ఛన్ దయాళుండవై
అకలంకుండను నీకుభక్తుడను నీయాత్మన్ సదాగొల్చెదన్
శుకభంగిన్ కృపగల్గినిశ్చలత నన్నుంగాచి రక్షింపవే
మకరింద్రుంచి కరీంద్రుగాచుక్రియ రామా జా. ౫౩

మ. అదితీనందనులున్ విధాత మునులయ్యామ్నాయముల్
రుద్రుడున్। విదితంబొప్పగ గానతేరనగ నిన్వేడంగ నా

శక్యమే । చదువుల్నేరను మానవాధముడ నాశక్త్యానుసా
రంబుగా । మదిలో నెప్పుడుగొల్చుచుండెదను రామా జా.

మ. కరినేలాగున గాచినావొ ధృవు కాంక్షల్ దీర్పవెబ్బంగియో
నరువాంఛావళి నెట్లొసంగితొ బలిన్ నాడెట్లురక్షించితో
యెరుగన్ తద్దయస్వామినా యెడను నీవిట్లున్విచారించుటల్
మదినింకాదరణంబులేకునికి రామా జానకీనాయకా. ౯౨

మ. అహితల్పా ఖగవాహనా యసురసంహారా దయాసాగ
రా । తుహినోర్వీధరజార్చితా నిగమసంస్తుత్యా జగద్రక్ష
కా । విహగేంద్రధ్వజచక్రహస్త వరదా విప్రాళిసంసేవితా
మహిపుత్రీధవ భక్తవత్సలుడ రామా జానకీనాయకా. ౯౬

మ. అధికాశ్చర్యము నీచరిత్రములు సర్వాధీశ కీశాళియం।బుధి
బంధించుట లంకకుం జనుటయుం పూర్వామరాధీశులం ।
పృథివింగూల్చుట చోద్యమయ్యె నిటులే పృథ్వీశులుం
జేసిరే । మధువిధ్వంస మహాత్మ నీకెతగు రామా జానకీ
నాయకా. ౯౭

మ. కమలేశా వనమాలి కృష్ణ హరి లోకారాధ్య శ్రీరాఘవా
కమలద్వేషణ కోటిపూర్ణవదనా కంజాక్ష మీపాదయు
గ్మము హృత్పద్మమునందు నిల్పితిని రమ్మా నన్ను
రక్షింప నా । మమతల్ దీర్పుము నీకటాక్షమున రామా
జానకీనాయకా. ౯౮

మ. కలడన్నంతనె యుక్కుకంబమున గల్గన్ లేదనీరూపు నా
పలుకుల్ యేల వినంగరావు చెపుమా పాపఘ్న నీకిట్లు
భ । క్తులయందున్ వలపక్షముల్దగునె నాకోర్కెల్ ప్ర

సాదించి ని । ర్మలచిత్తంబున నన్నుగాచ కొను రామా
జానకీనాయకా. ౯౯

శా. ఏనైతే నిను నమ్మినాడ నిక నన్నేలాగైనన్ గాచెదో ।
నేనెవ్వారిదలంపలేదు నిజమే నీదాసుడన్ దీనుడన్ ।
నీనామస్తుతులాచరింతు మదిలో నీధ్యానముం జేసెదన్ ।
మానారీ హృదయేశ నిన్మరువ రామా జానకీనాయకా.

శా. అయ్యా రాఘువరామచంద్ర రవివంశాంభోధిశీతాంశనా
కుయ్యాలింపగదయ్య భక్తజనులం గూర్మిందయన్ బ్రోవ
నీ । వయ్యా దైవమటంచు వేదచయము ల్వర్ణింపవే ని
న్నుయే । మయ్యానాకభయంబులియ్యవయ రామా
జానకీనాయకా. ౧౦౧

మ. పదధూళిన్ శిల నాతిజేయుచు మహాభవ్యప్రకాశుండ
వై । కదనక్షోణిని రావణాద్యసురులంఖండించుచు వీరుండ
వై । మదిలో నిన్నుదలంచు భక్తులను సంభావించు దై
వంబవై । మదియుప్పొంగ జగంబులేలుదువు రామా
జానకీనాయకా. ౧౦౨

మ. సతులం బుత్రుల భ్రాతలం బ్రియముచే సఖ్యంబునన్
భ్రామికల్ । మతినింబెట్టగలేదు నీచరణపద్మంబు ల్మ
దింజేర్చియో ।పతితత్రాణయటంచు నీకృపకు నేపాత్రుం
డనై యుంటి సన్మతితోడన్ ననుగావుమీదయనురామా
జానకీనాయకా. ౧౦౩

శా. శ్రీరామా సురసేవితాంఘ్రియుగళా సీతామనోనాయకా
పారావార విహార భక్తవరదా పద్మాతులోకేశ్వరా

వీరాగ్రేసర రావణాంతక జగద్విఖ్యాతిగా నాయెడన్
మారుంబల్కక యిమ్ము సద్గతిని రామా జా. ౧౦౭
శా. రావే నారదసన్నుతా రఘువరా రావే జగన్నాయకా
రావే నీవనినమ్మినాడ దయతో రావే ననుం గావవే
రావే నీకు నమస్కరింతు నెపుడుం రావే దయాసాగరా
మావెన్నుండవు నిన్నెనమ్మితిని రామా జానకీనాయకా.
శా. నేనీదాసుడనై తి నాయఘములం నిర్జించి మీపాదము
ల్గానంగోరితి నిమ్ము నాకు వరము న్గావం దయాదృష్టిచే
శ్రీనాధా ననునేలవయ్య వరదా చిద్భావసర్వేశ నా
మా నాచిత్తమునందునిల్పితిని రామా జానకీనాయకా.
మ. అనిశంబున్ భవదీయనామచరితంబైనట్టి యీపద్యము
ల్వినినన్ వ్రాసిన బల్కినన్ దురితముల్విధ్వంసమైపోయి
శ్రీ। భనసౌఖ్యమ్ములు నబ్బుపుణ్యములునుం ప్రాప్తించు
నెవ్వారికిన్। మనమందుం దృఢబుద్ధినిన్ దలప రామా.
మ. ఘనుడౌ శీతనమంత్రికిం దనయుడం గౌండిన్యగోత్రుండ
న। జ్జనుడన్ మాటూరి వెంకటాఖ్యుడ కవుల్ సంతుష్టులై
మెచ్చగా। ననఘా నే రచియించితిన్ శతక మి ట్లత్యంత
భక్తిన్ దగన్। మనసొప్పన్ భవదంకితంబుగను రామా
జానకీనాయకా. ౧౦౮

శ్రీరస్తు.

విజ్ఞప్తి

మహాశయులారా!

నేటికి సుమారు రెండువందల సంవత్సరములకు పూర్వుడగు మాటూరు వెంకటేశంగారు (1. బుధమనోల్లాస శతకము 2. రామాజానకీనాయకా అను శతకము 3. మాటురివాస శతకము 4. మాటురి చన్నకేశవశతకము 5. రాయపట్న పురవాస వేణుగోపాలదేవ యను నీయైదు శతకములనురచియించిరి.) యీశతకములు కేవల భక్తిరస ప్రాధాన్యముగా తేట తెలుగున యొప్పారుచున్నయవి. వీటినిమా పెద్దలు తిరిగి ప్రతులుగా వ్రాయుటచే కొంతశైథిల్య మొందుటయు నక్కడక్కడ పదస్ఖాలిత్యలోపములు జరుగుటచే తిరిగి యొనగూర్చిన శ్రీమాన్ శేషాద్రి వెంకటకవిగారికిని, యీ పుస్తకముల సరిచూచిన శ్రీమాన్ కోరాండబట్టరు వెంకట కృష్ణమాచార్యులవారికిని, మ॥ రా॥ శ్రీ॥ మాటూరి లక్ష్మీనృసింహారావు గారికిని నాకృతజ్ఞతాపూర్వక వందనముల నర్పించుచున్నాడను.

ప్రస్తుతము (1 రామాజానకీనాయకా 2 మాటురివాస) అను నీరెండుశతకముల నచ్చొత్తింప గలందులకు

బీదవాడనగునన్ను ప్రోత్సహించి కొంతసహాయమొనరించిన బ్ర॥ శ్రీ॥ వే॥ అంబడిపూడి రామకృష్ణశాస్త్రులవారికిని, మ॥ రా॥ శ్రీ॥ పరిటాల వెంకటేశ్వర్రావు పంతులుగారికిని, యనేక నమస్కారము లొనరించుచు ముద్రణకొరకు సహాయమొనరించిన చందాదారులపేరులను యీగ్రంథాంతమున బొందుఁబరచినాఁడను.

చిత్తగించగలరు.

ఇట్లు,

మాటూరు,
ది 1—9—32.

మాటూరు అప్పారావు, ఏతత్కవి పితృఁడగు (భూరిగుణజాలశతక మొనరించిన) వెంకటప్పయ్య కవిగారి పౌత్రుడు.

